

รายงานเชิงลึก อาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำ ในฟิลิปปินส์

สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร

มิถุนายน 2568

สารบัญ

ลำดับ	เรื่อง	หน้า
1	ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับภาคการเกษตรของฟิลิปปินส์	1
2	อุตสาหกรรมปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์	2
3	ข้อมูลและแนวโน้มตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์	13
4	ผู้เล่นในตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์	17
5	แบรนด์สำคัญและตัวอย่างราคาสินค้า	22
6	งานแสดงสินค้าสำคัญของสินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์	23
7	กฎระเบียบของการนำเข้าสินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์	25
8	อัตราภาษีนำเข้าสินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์	27
9	สถิตินำเข้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์	27
10	สรุปศักยภาพของตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์ และการวิเคราะห์กลยุทธ์สำหรับผู้ประกอบการไทย	28
11	แหล่งที่มา	32

สินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์

1. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับภาคการเกษตรของฟิลิปปินส์

เกษตรกรรมเป็นเสมือนกระดูกสันหลังของเศรษฐกิจฟิลิปปินส์มาอย่างยาวนาน ไม่เพียงแต่ในฐานะที่เป็นแหล่งทำมาหากินของผู้คนหลายล้านคน แต่ยังเป็นรากฐานทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของประเทศ โดยในปัจจุบัน มูลค่าของภาคเกษตรกรรมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) และมีสัดส่วนแรงงานประมาณร้อยละ 23 ของกำลังแรงงานทั้งหมด ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทอันสำคัญยิ่งของภาคเกษตรกรรม

อย่างไรก็ตาม เกษตรกรฟิลิปปินส์ต้องเผชิญกับอุปสรรคหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นความท้าทายเชิงระบบ สภาพอากาศที่ไม่แน่นอน และพลวัตของตลาดที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง โดยแม้ว่าประเทศฟิลิปปินส์จะมีความหลากหลายทางชีวภาพและดินที่อุดมสมบูรณ์ มีศักยภาพทางการเกษตรอย่างมหาศาล แต่เกษตรกรยังคงเผชิญกับปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวและความยั่งยืน ภาวะโลกร้อนที่ส่งผลต่อรอบฤดูเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ นโยบายที่ขาดความเชื่อมโยงกัน และการเข้าถึงเทคโนโลยีหรือแหล่งเงินทุนที่จำกัด ส่งผลให้ช่องว่างด้านผลผลิตระหว่างผู้ผลิตในชนบทกับเมืองกว้างขึ้นอย่างต่อเนื่อง

มาตรการต่างๆ เช่น กฎหมายภาษีข้าว (Republic Act No. 11203) ที่เปิดทางให้มีการเก็บภาษีและจัดตั้งกองทุนส่งเสริมขีดความสามารถการแข่งขันด้านข้าว (RCEF) และโครงการเขตอุตสาหกรรมเกษตร (Agri-Industrial Business Corridors - ABCs) ที่มุ่งสู่การปรับปรุงระบบการผลิตและห่วงโซ่อุปทานนั้น แม้จะแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาล แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะจัดอุปสรรคเชิงระบบได้อย่างแท้จริง โดยเกษตรกรยังคงเผชิญกับความผันผวนของสภาพภูมิอากาศ ความไม่สอดคล้องกันของนโยบาย และข้อจำกัดทางเศรษฐกิจ ทำให้ไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และจุดประสงค์ในการทำการเกษตรในปัจจุบันกลายเป็นเพื่อความอยู่รอดมากกว่าการสร้างเนื้อสร้างตัว เกษตรกรจำนวนมากในพื้นที่ห่างไกล ไม่สามารถขายผลผลิตได้ในราคาที่เป็นธรรม เพราะถูกเอาเปรียบจากพ่อค้าคนกลางและระบบโลจิสติกส์ที่ไม่มีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ดี การนำเข้าปุ๋ย และปัจจัยการผลิตอื่นๆ จากต่างประเทศไม่เพียงแต่เพิ่มภาระทางการเงินให้แก่เกษตรกร แต่ยังทำให้ภาคเกษตรเปราะบางต่อความผันผวนของตลาดโลก รัฐบาลจึงได้จัดสรรงบประมาณ 1.68 แสนล้านเปโซให้แก่ภาคเกษตรในปี 2567 โดยเน้นการพัฒนาเทคโนโลยี ระบบชลประทาน และโครงการสนับสนุนเกษตรกร ซึ่งแม้การลงทุนดังกล่าวจะสะท้อนถึงความตั้งใจในการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง แต่การเปลี่ยนนโยบายไปสู่ผลลัพธ์ที่จับต้องได้สำหรับเกษตรกรยังคงเป็นเรื่องท้าทาย

หนึ่งในอุปสรรคสำคัญที่สุด คือ ภัยจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พายุ ไฟไหม้ และภัยแล้งเกิดขึ้นบ่อยและรุนแรงขึ้น ส่งผลกระทบต่อรอบการเพาะปลูก ลดผลผลิต และทำให้ห่วงโซ่อุปทานไม่มั่นคง โดยเกษตรกรรายย่อยผลกระทบมากที่สุดจากประเด็นดังกล่าว เนื่องจากขาดการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ทนต่อสภาพอากาศ แหล่งเงินทุนสำรอง และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น

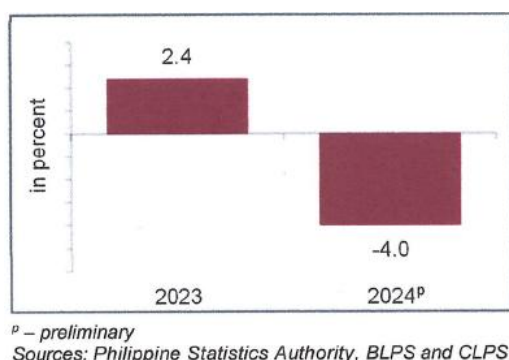
นอกจากนี้ ยังมีอุปสรรคเรื่องการขยายผลของโครงการส่งเสริมเกษตรกร เนื่องจากความหลากหลายของระบบนิเวศ วิธีการทำเกษตร และความต้องการที่แตกต่างกันในแต่ละภูมิภาค จึงจำเป็นต้องมีแนวทางที่เฉพาะเจาะจง แต่การบริหารจัดการที่กระจัดกระจายและนโยบายที่ไม่เชื่อมโยงกันยังคงเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ หากไม่มีการลงทุนที่มากพอในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ความร่วมมือของทุกภาคส่วน และการสนับสนุนนโยบายอย่างจริงจัง การขยายโมเดลเกษตรกรรมที่ยั่งยืนจึงยังคงเป็นความท้าทายที่ต้องเผชิญต่อไป

ทั้งนี้ อุตสาหกรรมหนึ่งที่สำคัญภายใต้ภาคการเกษตร คืออุตสาหกรรมปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์ ซึ่งฟิลิปปินส์มีการเลี้ยงสัตว์และทำประมงจำนวนมาก และเป็นโอกาสสำคัญของผู้ประกอบการไทย ในการสนับสนุนอุตสาหกรรมดังกล่าว ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อทั้งสองประเทศ

2. อุตสาหกรรมปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์

2.1 ภาพรวมการผลิตปศุสัตว์และสัตว์ปีกในฟิลิปปินส์

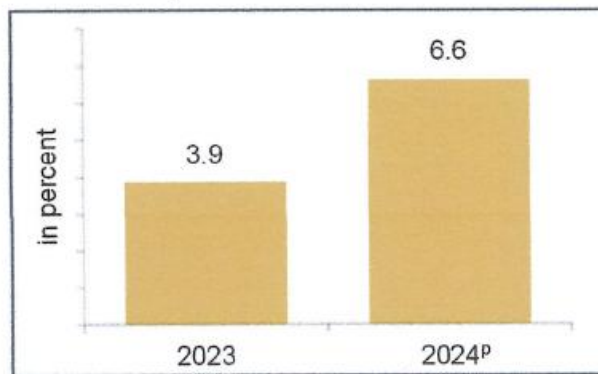
สำหรับภาพรวมของการผลิตปศุสัตว์ในปี 2567 ปริมาณการผลิตปศุสัตว์ต่อปีอยู่ที่ประมาณ 2.17 ล้านตัน ลดลงร้อยละ 4 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีการผลิตอยู่ที่ 2.26 ล้านตัน โดยสินค้าปศุสัตว์ทุกประเภท ยกเว้นนํ้านมดิบ มีปริมาณการผลิตลดลง สาเหตุหลักของการลดลงมาจากการผลิตสุกรที่ลดลงถึงร้อยละ 5.1 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ดังแสดงในแผนภาพที่ 1

ที่มา : Livestock and Poultry Quarterly Bulletin, Philippine Statistics Authority

แผนภาพที่ 1 อัตราการขยายตัวของการผลิตปศุสัตว์ช่วงมกราคม – ธันวาคม 2566 – 2567

สำหรับการผลิตสัตว์ปีกพบว่าในปี 2567 มีปริมาณการผลิตอยู่ที่ 2.94 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6 จากปีก่อนหน้า ซึ่งอยู่ที่ 2.76 ล้านตัน โดยการผลิตไก่ ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 70.7 ของปริมาณการผลิตสัตว์ปีกทั้งหมด เติบโตขึ้นร้อยละ 6.8 และเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลให้การผลิตสัตว์ปีกโดยรวมเพิ่มขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว ดังแสดงในแผนภาพที่ 2

^P – preliminary

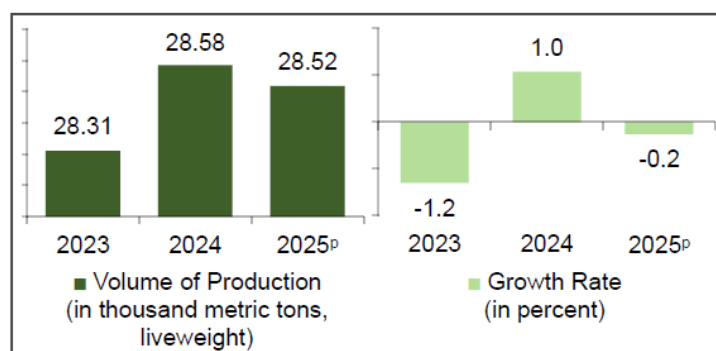
Sources: Philippine Statistics Authority, BLPS and CLPS

ที่มา : Livestock and Poultry Quarterly Bulletin, Philippine Statistics Authority

แผนภาพที่ 2 อัตราการขยายตัวของการผลิตสัตว์ปีกช่วงมกราคม – ธันวาคม 2566 – 2567

2.2 กระบือ (คาราบาว)

ปริมาณการผลิตกระบือช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคม 2568 อยู่ที่ 28,580 ตัน (น้ำหนักมีชีวิต) ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2567 ที่มีปริมาณการผลิต 28,580 ตัน (น้ำหนักมีชีวิต) ลดลงร้อยละ 0.2 เมื่อเทียบรายปี ซึ่งต่างจากไตรมาสเดียวกันในปี 2567 ที่มีการขยายตัวร้อยละ 1.0 ดังแสดงในแผนภาพที่ 3

^P – preliminary

Sources: Philippine Statistics Authority, Livestock and Poultry Survey: Household (LPS: H), and Livestock and Poultry Survey: Establishment (LPS: E)

ที่มา : Livestock and Poultry Quarterly Bulletin, Philippine Statistics Authority

แผนภาพที่ 3 ปริมาณและอัตราการเติบโตของการผลิตกระบือของฟิลิปปินส์: มกราคมถึงมีนาคม 2566 – 2568

ภูมิภาค Eastern Visayas เป็นภูมิภาคที่ผลิตกระบือมากที่สุด คิดเป็นปริมาณ 2,930 ตัน (น้ำหนักมีชีวิต) หรือร้อยละ 10.3 ของการผลิตกระบือทั้งหมดในช่วงเวลาดังกล่าว โดยภูมิภาคอื่นๆ ที่อยู่ใน 5 อันดับแรกของการผลิตกระบือในไตรมาสแรกในปี 2568 ได้แก่:

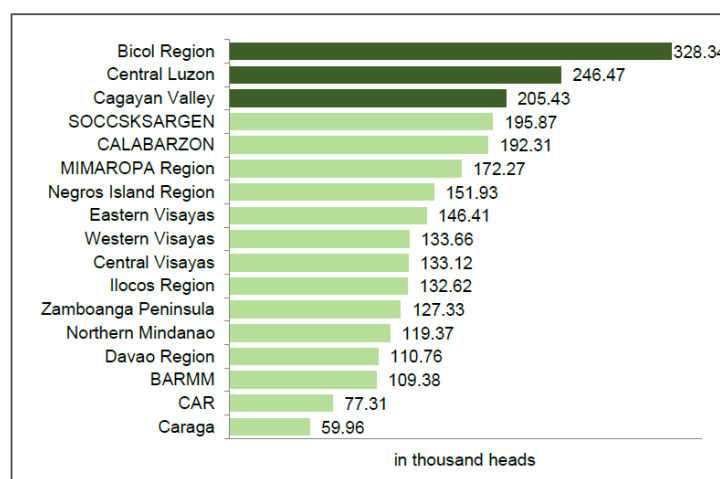
- Negros Island Region (NIR) – 2,670 ตัน
- Northern Mindanao – 2,390 ตัน
- Zamboanga Peninsula – 2,140 ตัน

- Cagayan Valley – 2,000 ตัน

โดยภูมิภาคทั้งห้านี้ มีการผลิตกระบือรวมกันคิดเป็นร้อยละ 42.5 ของการผลิตกระบือทั้งประเทศ ในไตรมาสดังกล่าว และเมื่อเปรียบเทียบกับผลผลิตในไตรมาสแรกของปี 2567 พบว่ามี 5 ภูมิภาคที่มีการผลิตลดลง โดย Central Visayas มีการลดลงมากที่สุด คิดเป็น 410 ตัน จาก 1,620 ตัน ในไตรมาสแรกของปี 2567 เหลือ 1,210 ตัน ในไตรมาสแรกของปี 2568

ณ วันที่ 31 มีนาคม 2568 จำนวนกระบือทั่วประเทศอยู่ที่ประมาณ 2.64 ล้านตัว ลดลงร้อยละ 2.3 จากจำนวน 2.70 ล้านตัว ในช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยร้อยละ 99.3 ของกระบือทั้งหมดเลี้ยงในฟาร์มขนาดเล็ก ขณะที่ฟาร์มกึ่งเชิงพาณิชย์และฟาร์มเชิงพาณิชย์มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.5 และ 0.1 ตามลำดับ

ทั้งนี้ ภูมิภาค Bicol มีจำนวนกระบือมากที่สุดที่ 328,340 ตัว รองลงมาคือ Central Luzon และ Cagayan Valley ที่มีจำนวน 246,470 ตัวและ 205,430 ตัว ตามลำดับ โดยทั้งสามภูมิภาครวมกันคิดเป็นร้อยละ 29.5 ของประชากรกระบือทั่วประเทศในช่วงเวลาดังกล่าว ดังแสดงในแผนภาพที่ 4

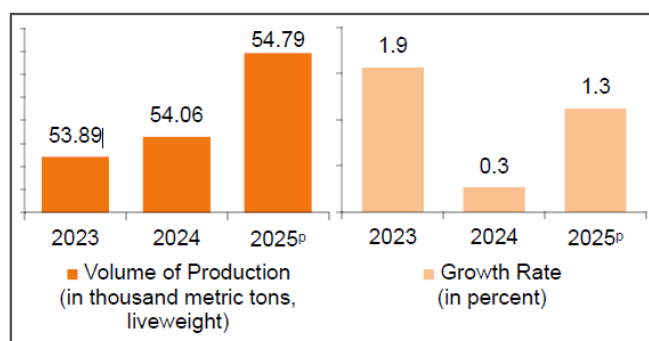

ที่มา : Livestock and Poultry Quarterly Bulletin, Philippine Statistics Authority

แผนภาพที่ 4 จำนวนกระบือในแต่ละภูมิภาค ณ วันที่ 31 มีนาคม 2568 (พันตัว)

2.3 โคเนื้อ

ปริมาณการผลิตโคเนื้อช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคม 2568 อยู่ที่ประมาณ 54,790 ตัน (น้ำหนักมีชีวิต) เพิ่มขึ้นจากระดับ 54,060 ตัน ในไตรมาสเดียวกันของปี 2567 คิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 1.3 ซึ่งสะท้อนถึงแนวโน้มการปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 ในไตรมาสเดียวกันของปี 2567 ดังแสดงในแผนภาพที่ 5

^p – preliminary

Sources: Philippine Statistics Authority, LPS: H and LPS: E

ที่มา : Livestock and Poultry Quarterly Bulletin, Philippine Statistics Authority
แผนภาพที่ 5 ปริมาณและอัตราการเติบโตของการผลิตโคเนื้อของฟิลิปปินส์: มกราคมถึงมีนาคม 2566 – 2568

Northern Mindanao เป็นภูมิภาคที่มีการผลิตโคเนื้อมากที่สุด โดยมีปริมาณ 11,650 ตัน (น้ำหนักมีชีวิต) หรือคิดเป็นร้อยละ 21.3 ของการผลิตโคเนื้อทั้งหมดในไตรมาสดังกล่าว โดยภูมิภาคที่มีปริมาณการผลิตโคสูงสุด 4 อันดับถัดมาในช่วงเวลาดังกล่าว ได้แก่

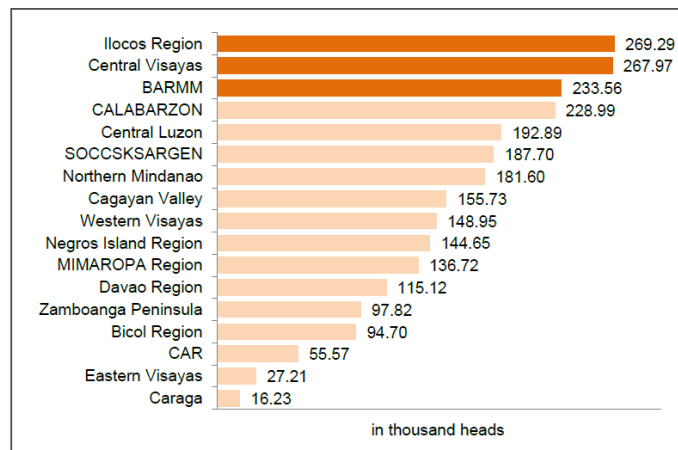
- Ilocos Region – 5,680 ตัน
- CALABARZON – 4,610 ตัน
- SOCCSKSARGEN – 3,940 ตัน
- NIR (Negros Island Region) – 3,380 ตัน

ภูมิภาคเหล่านี้รวมกันคิดเป็นร้อยละ 53.4 ของปริมาณการผลิตโคเนื้อทั้งหมดของประเทศในไตรมาสแรกของ พ.ศ. 2568

เมื่อเทียบกับปริมาณการผลิตในไตรมาสแรกของปี 2567 พบว่า มี 9 ภูมิภาคที่มีการผลิตเพิ่มขึ้น โดย Ilocos Region มีปริมาณเพิ่มขึ้นมากที่สุด คิดเป็น 940 ตันจาก 4,740 ตัน ในไตรมาสแรกของปี 2567 เป็น 5,680 ตัน ในไตรมาสเดียวกันของปี 2568

ณ วันที่ 31 มีนาคม 2568 ปริมาณโคเนื้อในประเทศมีจำนวนรวม 2.55 ล้านตัว ลดลงร้อยละ 2.2 จากจำนวน 2.61 ล้านตัวในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน โดยร้อยละ 84.4 ของประชากรโคเนื้อทั้งหมดเลี้ยงในฟาร์มขนาดเล็ก ในขณะที่โคเนื้อสัดส่วนร้อยละ 13.2 และร้อยละ 2.4 อยู่ในฟาร์มกึ่งเชิงพาณิชย์และฟาร์มเชิงพาณิชย์ตามลำดับ

ทั้งนี้ Ilocos Region เป็นภูมิภาคที่มีจำนวนโคเนื้อมากที่สุดที่ 269,290 ตัว รองลงมาคือ Central Visayas และ Bangsamoro Autonomous Region in Muslim Mindanao (BARMM) โดยมีจำนวนโคเนื้อ 267,970 ตัว และ 233,560 ตัว ตามลำดับ โดยทั้งสามภูมิภาครวมกัน คิดเป็นร้อยละ 30.2 ของประชากรโคเนื้อทั้งหมดในประเทศ ณ วันที่ 31 มีนาคม 2568 ดังแสดงในแผนภาพที่ 6

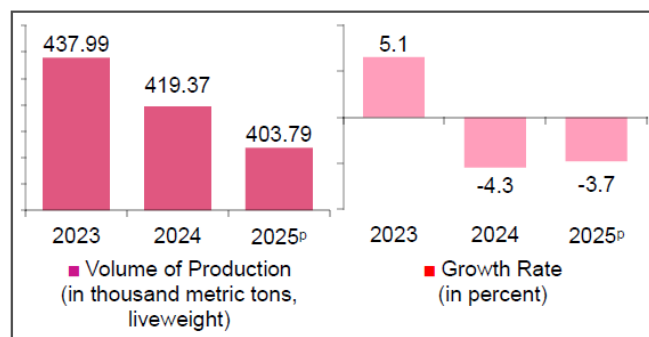
^p – preliminary

Sources: Philippine Statistics Authority, LPS: H and LPS: E

ที่มา : Livestock and Poultry Quarterly Bulletin, Philippine Statistics Authority
 แผนภาพที่ 6 จำนวนโคเนื้อในแต่ละภูมิภาค ณ วันที่ 31 มีนาคม 2568 (พันตัว)

2.4 สุกร

ปริมาณการผลิตสุกรในช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคม 2568 อยู่ที่ 403,790 ตัน (น้ำหนักมีชีวิต) ลดลงร้อยละ 3.7 เมื่อเทียบกับปริมาณ 419,370 ตัน ในช่วงเวลาเดียวกันของปี 2567 ทั้งนี้ อัตราการลดลงของการผลิตสุกรในครึ่งนี้ชะลอตัวลงจากการลดลงร้อยละ 4.3 ที่เกิดขึ้นในไตรมาสเดียวกันของปี 2567 ดังแสดงในแผนภาพที่ 7

^p – preliminary

Sources: Philippine Statistics Authority, LPS: H and LPS: E

ที่มา : Livestock and Poultry Quarterly Bulletin, Philippine Statistics Authority
 แผนภาพที่ 7 ปริมาณและอัตราการเติบโตของการผลิตสุกรของฟิลิปปินส์: มกราคมถึงมีนาคม 2566 – 2568

Northern Mindanao เป็นภูมิภาคที่ผลิตสุกรมากที่สุด โดยมีปริมาณ 57,990 ตัน (น้ำหนักมีชีวิต) หรือคิดเป็นร้อยละ 14.4 ของการผลิตสุกรทั้งหมดในช่วงเวลาดังกล่าว โดยภูมิภาคอื่นๆ ที่มีปริมาณการผลิตสุกรสูงสุดในไตรมาสนี้ ได้แก่

- CALABARZON – 57,360 ตัน
- Central Luzon – 50,660 ตัน

- Central Visayas – 40,860 ตัน

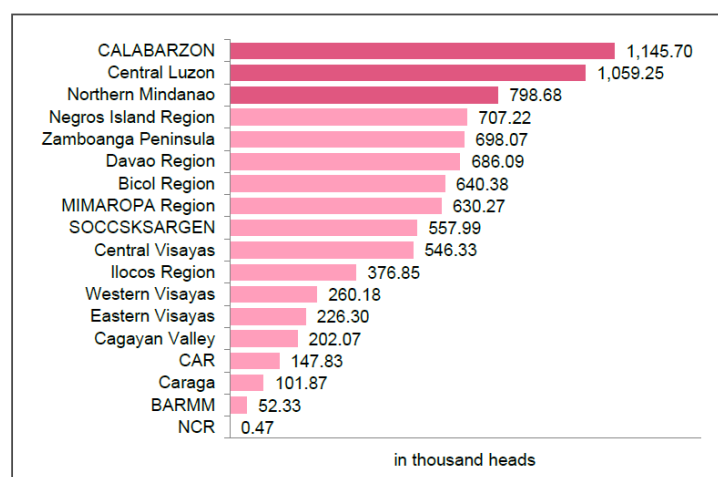
- Davao Region – 31,720 ตัน

ภูมิภาคเหล่านี้รวมกันคิดเป็นร้อยละ 59.1 ของปริมาณการผลิตสุกรทั้งหมดของประเทศในไตรมาสแรกของปี 2568

เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี 2567 พบว่ามี 11 ภูมิภาคที่มีการผลิตลดลงในไตรมาสนี้ โดย CALABARZON มีปริมาณการผลิตลดลงมากที่สุด คิดเป็น 6,140 ตัน จาก 63,500 ตัน ในไตรมาสแรกของปี 2567 เหลือ 57,360 ตัน ในไตรมาสเดียวกันของปี 2568

ณ วันที่ 31 มีนาคม 2568 ปริมาณสุกรในประเทศมีจำนวนรวม 8.84 ล้านตัว ลดลงร้อยละ 11.3 จากจำนวน 9.96 ล้านตัวในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน โดยร้อยละ 71.1 ของประชากรสุกรทั้งหมดเลี้ยงในฟาร์มขนาดเล็ก ขณะที่ร้อยละ 26.1 และร้อยละ 2.8 อยู่ในฟาร์มเชิงพาณิชย์และฟาร์มกึ่งเชิงพาณิชย์ตามลำดับ

ทั้งนี้ CALABARZON เป็นภูมิภาคที่มีจำนวนสุกรมากที่สุด โดย ณ วันที่ 31 มีนาคม 2568 อยู่ที่ 1.15 ล้านตัว รองลงมาคือ Central Luzon และ Northern Mindanao มีจำนวนสุกร 1.06 ล้านตัว และ 0.80 ล้านตัว ตามลำดับ โดยทั้งสามภูมิภาครวมกันคิดเป็นร้อยละ 34.0 ของประชากรสุกรทั้งหมดของประเทศในช่วงเวลาดังกล่าว ดังแสดงในแผนภาพที่ 8

P – preliminary

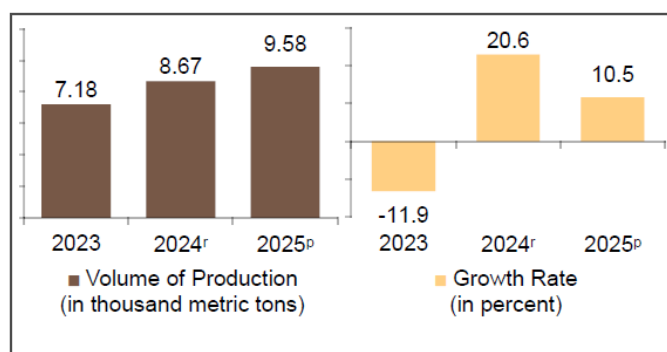
Sources: Philippine Statistics Authority, LPS: H and LPS: E

ที่มา : Livestock and Poultry Quarterly Bulletin, Philippine Statistics Authority

แผนภาพที่ 8 จำนวนสุกรในแต่ละภูมิภาค ณ วันที่ 31 มีนาคม 2568 (พันตัว)

2.5 การผลิตนม

ปริมาณการผลิตนมในช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคม 2568 อยู่ที่ประมาณ 9,580 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.5 จาก 8,670 ตันในช่วงเวลาเดียวกันของปี 2567 ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอตัวลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ดังแสดงในแผนภาพที่ 9

^r – revised

^p – preliminary

Sources: Philippine Statistics Authority, LPS: H, LPS: E, National Dairy Authority (NDA), and Philippine Carabao Center (PCC)

ที่มา : Livestock and Poultry Quarterly Bulletin, Philippine Statistics Authority
แผนภาพที่ 9 ปริมาณและอัตราการเติบโตของการผลิตนมของฟิลิปปินส์: มกราคมถึงมีนาคม 2566 – 2568

ในไตรมาสที่ CALABARZON เป็นภูมิภาคที่ผลิตนมมากที่สุด โดยมีปริมาณ 2,420 ตัน หรือคิดเป็นร้อยละ 25.2 ของการผลิตนมทั้งหมดของประเทศ

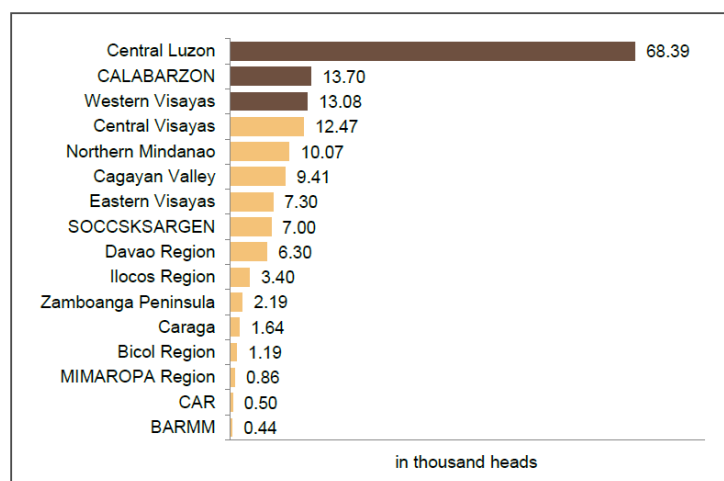
ภูมิภาคอื่นๆ ที่มีปริมาณการผลิตนมสูงสุดในไตรมาสแรกของปี 2568 ได้แก่

- Northern Mindanao – 1,670 ตัน
- Central Luzon – 1,650 ตัน
- Western Visayas – 1,430 ตัน
- Central Visayas – 770 ตัน

โดยภูมิภาคเหล่านี้รวมกันคิดเป็นร้อยละ 82.8 ของการผลิตนมทั้งหมดของประเทศในไตรมาสที่

ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2567 พบว่า 7 ภูมิภาคมีการผลิตเพิ่มขึ้นในไตรมาสที่ โดย Northern Mindanao มีปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้นมากที่สุด คิดเป็น 770 ตัน จาก 890 ตัน ในไตรมาสแรกของปี 2567 เพิ่มขึ้นเป็น 1,670 ตัน ในไตรมาสเดียวกันของปี 2568 โดย ณ วันที่ 31 มีนาคม 2568 จำนวนสัตว์ผลิตนมรวมทั่วประเทศอยู่ที่ประมาณ 157,930 ตัว เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.2 จากจำนวน 144,650 ตัว ในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน

จากจำนวนสัตว์ผลิตนมทั้งหมด ณ วันที่ 31 มีนาคม 2568 พบว่า กระบือผลิตนมมีสัดส่วนมากที่สุด ที่ร้อยละ 52.5 รองลงมา คือ แพะผลิตนม คิดเป็นร้อยละ 25.2 และ โคผลิตนม คิดเป็นร้อยละ 22.3 และ Central Luzon เป็นภูมิภาคที่มีจำนวนสัตว์ผลิตนมมากที่สุด อยู่ที่ 68,390 ตัว รองลงมาคือ CALABARZON และ Western Visayas โดยมีจำนวน 13,700 ตัว และ 13,080 ตัว ตามลำดับ ทั้งสามภูมิภาครวมกัน คิดเป็นร้อยละ 60.3 ของจำนวนสัตว์ผลิตนมทั้งหมดของประเทศ ดังแสดงในแผนภาพที่ 10

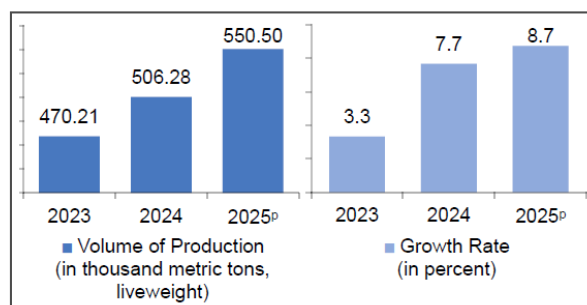
^p – preliminary

Sources: Philippine Statistics Authority, LPS: H, LPS: E, NDA, and PCC

ที่มา : Livestock and Poultry Quarterly Bulletin, Philippine Statistics Authority
 แผนภาพที่ 10 จำนวนสัตว์ผลิตนมในแต่ละภูมิภาค ณ วันที่ 31 มีนาคม 2568 (พันตัว)

2.6 ไก่

ปริมาณการผลิตไก่ทั้งหมดในฟิลิปปินส์ช่วงเดือนมกราคมถึงมีนาคม 2568 อยู่ที่ 550,500 ตัน (น้ำหนักมีชีวิต) เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.7 จาก 506,280 ตัน ในช่วงเวลาเดียวกันของปี 2567 ซึ่งสะท้อนถึงอัตราการเพิ่มขึ้นที่เร็วขึ้น โดยการผลิตไก่มีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่องที่ร้อยละ 3.3, 7.7 และ 8.7 ตามลำดับ จากปี 2566 ถึง 2568 ดังแสดงในแผนภาพที่ 11

^p – preliminary

Sources: Philippine Statistics Authority, LPS: H and LPS: E

ที่มา : Livestock and Poultry Quarterly Bulletin, Philippine Statistics Authority
 แผนภาพที่ 11 ปริมาณและอัตราการเติบโตของการผลิตไก่ของฟิลิปปินส์: มกราคมถึงมีนาคม 2566 – 2568

Central Luzon เป็นภูมิภาคที่ผลิตไก่มากที่สุด โดยมีปริมาณการผลิต 187,920 ตัน คิดเป็นร้อยละ 34.1 ของปริมาณการผลิตไก่ทั้งหมดในไตรมาสดังกล่าว

ภูมิภาคอื่น ๆ ที่มีปริมาณการผลิตไก่ (น้ำหนักมีชีวิต) สูงสุด ในไตรมาสแรกของปี 2568 ได้แก่

- CALABARZON – 104,910 ตัน

- Northern Mindanao – 46,570 ตัน

- Central Visayas – 27,700 ตัน

- SOCCSKSARGEN – 24,520 ตัน

ภูมิภาคทั้งห้านี้รวมกันคิดเป็นร้อยละ 71.1 ของการผลิตไก่ทั้งหมดของประเทศในไตรมาสนี้

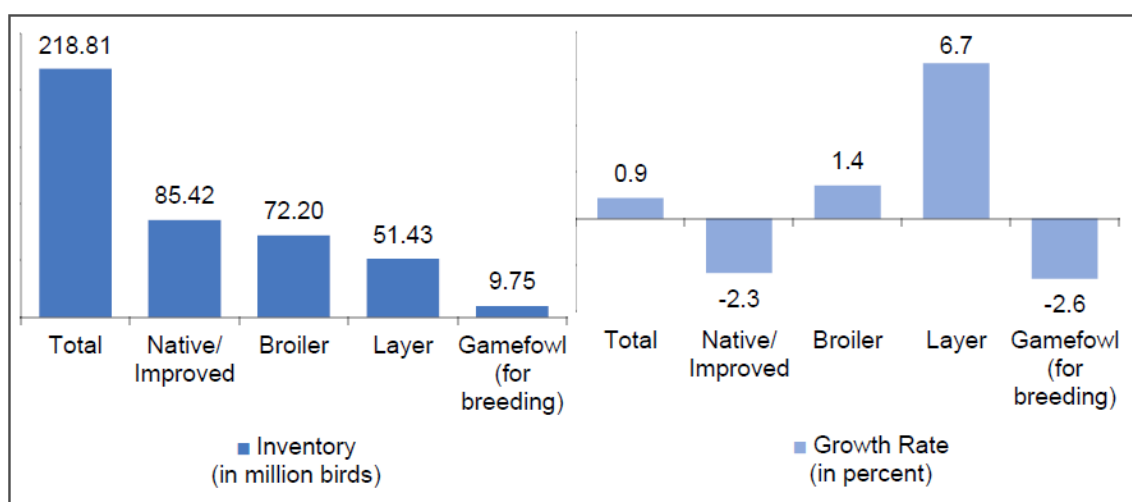
ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี 2567 พบว่ามี 14 ภูมิภาคที่มีการผลิตเพิ่มขึ้น โดย Central Luzon มีการเพิ่มขึ้นมากที่สุดที่ 17,000 ตัน จาก 170,920 ตัน ในไตรมาสแรกของปี 2567 เป็น 187,920 ตัน ในไตรมาสเดียวกันของปี 2568

ในการผลิตไก่ทั้งหมด ไก่เนื้อ (broiler) มีสัดส่วนมากที่สุดที่ร้อยละ 86.1 รองลงมาคือ ไก่พื้นเมือง/ไก่ปรับปรุงพันธุ์ ร้อยละ 12.0 ไก่ไข่ที่ถูกคัดทิ้ง (culled layer) ร้อยละ 1.5 และไก่ชนเพื่อการเพาะพันธุ์ (gamefowl for breeding) ร้อยละ 0.4

Central Luzon เป็นภูมิภาคที่มีการผลิตไก่เนื้อและไก่ไข่ที่ถูกคัดทิ้งมากที่สุด โดยมีปริมาณ 178,520 ตัน และ 3,340 ตัน ตามลำดับ

ในขณะที่ Northern Mindanao มีการผลิตไก่พื้นเมือง/ปรับปรุงพันธุ์มากที่สุดที่ 14,930 ตันและ CALABARZON มีการคัดทิ้งไก่ชนเพื่อการเพาะพันธุ์มากที่สุดที่ 440 ตัน

ณ วันที่ 31 มีนาคม 2568 จำนวนไก่ทั้งหมดในประเทศอยู่ที่ 218.81 ล้านตัว เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 จากจำนวน 216.90 ล้านตัวในช่วงเวลาเดียวกันของปีที่แล้ว โดยจำนวนไก่เนื้อและไก่ไข่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 และ 6.7 ตามลำดับ ขณะที่จำนวนไก่พื้นเมือง/ไก่ปรับปรุงพันธุ์ และไก่ชนเพื่อการเพาะพันธุ์ลดลงร้อยละ 2.3 และ 2.6 ตามลำดับ ดังแสดงในแผนภาพที่ 12

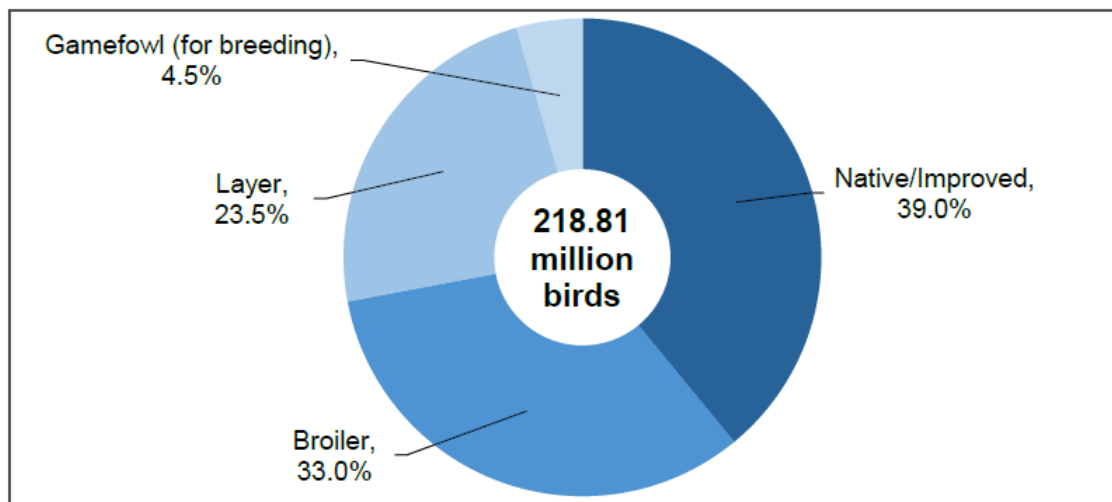

^p – preliminary

Sources: Philippine Statistics Authority, LPS: H and LPS: E

ที่มา : Livestock and Poultry Quarterly Bulletin, Philippine Statistics Authority
แผนภาพที่ 12 ปริมาณและอัตราการเติบโตของการผลิตไก่ประเภทต่างๆ ของฟิลิปปินส์: มกราคมถึงมีนาคม 2566 – 2568

จากจำนวนไก่ทั้งหมด ไก่พื้นเมือง/ปรับปรุงพันธุ์มีส่วนสูงที่สุดที่ร้อยละ 39.0 รองลงมาคือ ไก่เนื้อ ร้อยละ 33.0 ไก่ไข่ ร้อยละ 23.5 และไก่ชนเพื่อการเพาะพันธุ์ ร้อยละ 4.5 ดังแสดงในแผนภาพที่ 13

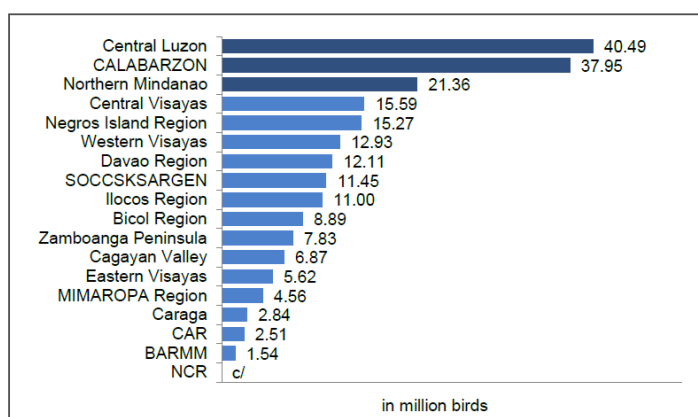
^P – preliminary

Sources: Philippine Statistics Authority, LPS: H and LPS: E

ที่มา : Livestock and Poultry Quarterly Bulletin, Philippine Statistics Authority

แผนภาพที่ 13 สัดส่วนของไก่แต่ละประเภทในฟิลิปปินส์ ในวันที่ 31 มีนาคม 2568

ภูมิภาคที่มีจำนวนไก่รวมมากที่สุดคือ Central Luzon อยู่ที่ 40.49 ล้านตัว หรือร้อยละ 18.5 ของจำนวนไก่ทั้งหมดของประเทศ รองลงมาคือ CALABARZON 37.95 ล้านตัว และ Northern Mindanao 21.36 ล้านตัว ซึ่งทั้งสามภูมิภาครวมกันคิดเป็นร้อยละ 45.6 ของจำนวนไก่ทั้งหมดของประเทศ ณ วันที่ 31 มีนาคม 2568 ดังแสดงในแผนภาพที่ 14

^P – preliminary

Page 18 of 25 less than 0.01 million birds

Sources: Philippine Statistics Authority, LPS: H and LPS: E

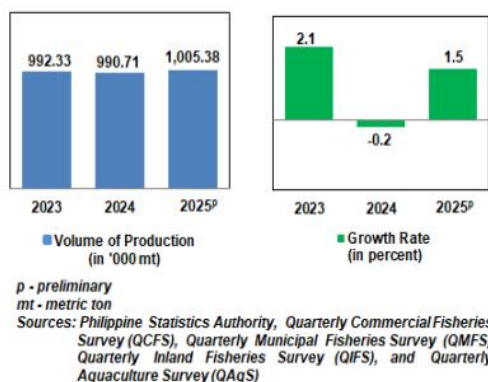
ที่มา : Livestock and Poultry Quarterly Bulletin, Philippine Statistics Authority

แผนภาพที่ 14 จำนวนไก่ในแต่ละภูมิภาค ณ วันที่ 31 มีนาคม 2568 (ล้านตัว)

ทั้งนี้ จำนวนไก่พื้นเมือง/ปรับปรุงพันธุ์มากที่สุดพบใน Northern Mindanao จำนวน 11.69 ล้านตัว ขณะที่ Central Luzon มีจำนวนไก่เนื้อมากที่สุดอยู่ที่ 22.74 ล้านตัว และ CALABARZON มีจำนวนไก่ไข่มากที่สุดที่ 17.63 ล้านตัว รวมถึงไก่ชนเพื่อการเพาะพันธุ์มากที่สุดที่ 3.91 ล้านตัว

2.7 ประมง

การผลิตประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ในไตรมาสแรกของปี 2568 โดยปริมาณการผลิตประมงทั้งหมดในช่วงดังกล่าว อยู่ที่ 1.01 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 จาก 0.99 ล้านตันในช่วงเดียวกันของปีก่อน ดังแสดงในแผนภาพที่ 15

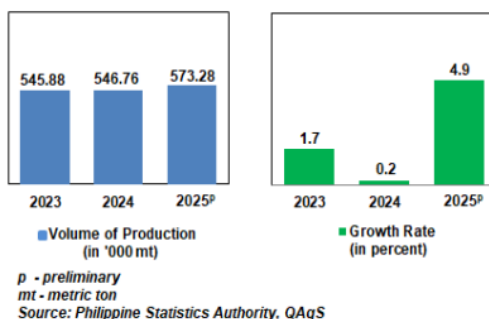
ที่มา : Volume of Production of Agriculture and Fisheries October to December 2024 and January to December 2024, Philippine Statistics Authority

แผนภาพที่ 15 ปริมาณและอัตราการเติบโตของการผลิตในภาคประมงของฟิลิปปินส์:

มกราคมถึงมีนาคม 2566 – 2568

การเพิ่มขึ้นของการผลิตพบในภาคประมงพื้นบ้านน้ำจืดและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ขณะที่การประมงพาณิชย์และประมงพื้นบ้านในทะเลมีปริมาณการผลิตลดลงในไตรมาสนี้

ปริมาณการเก็บเกี่ยวจากฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอยู่ที่ 573,280 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.9 จากปริมาณ 546,760 ตัน ในปีที่แล้ว โดยภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำคิดเป็นสัดส่วนสูงสุดถึงร้อยละ 57.0 ของการผลิตประมงทั้งหมดในไตรมาสนี้ ดังแสดงในแผนภาพที่ 16

ที่มา : Volume of Production of Agriculture and Fisheries October to December 2024 and January to December 2024, Philippine Statistics Authority

แผนภาพที่ 16 ปริมาณและอัตราการเติบโตของการผลิตในภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์:

มกราคมถึงมีนาคม 2566 – 2568

ทั้งนี้ จากจำนวนชนิดพันธุ์หลัก 21 ชนิด พบว่ามีการเพิ่มขึ้นของปริมาณผลผลิตในสายพันธุ์ต่อไปนี้เป็นหลัก:

- สำหรับทะเล (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6)
- ปลานิล (เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2)
- ปลานวลจันทร์ทะเล (หรือที่รู้จักในชื่อ ปลานิลทะเล หรือ "บางุส" – bangus) เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.8
- ปลาหูแตก (หรือปลาหูอินเดีย – indian mackerel หรือ alumahan) เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.5

ในทางตรงกันข้าม ชนิดพันธุ์ที่มีปริมาณผลผลิตลดลง ได้แก่:

- ปลาโอ (skipjack หรือ gulyasan) ลดลงร้อยละ 9.2
- ปลาลัง (roundscad หรือ galunggong) ลดลงร้อยละ 14.7
- ปลาซาร์ดีนตาหวาน (fimbriated sardines หรือ tunsoy) ลดลงร้อยละ 34.5
- ปลาหูช้างเหลือง (frigate tuna หรือ tulingan) ลดลงร้อยละ 11.4

3. ข้อมูลและแนวโน้มตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์

3.1 มูลค่าและสภาพตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์

ตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์มีปริมาณประมาณ 13.52 ล้านตันในปี 2567 และคาดว่าจะเติบโตที่อัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี (CAGR) ที่ร้อยละ 2.00 ระหว่างปี 2568 ถึง 2574 โดยจะมีปริมาณถึงประมาณ 15.53 ล้านตันภายในปี 2574 ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1

ที่มา : <https://www.expertmarketresearch.com/>

แผนภูมิที่ 1 ขนาดตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์ ปี 2568 – 2574 (ล้านตัน)

จากแผนภูมิที่ 1 จะเห็นได้ว่า ตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากความต้องการที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์จากปศุสัตว์และสัตว์ปีกในประเทศ ประชากรที่เพิ่มขึ้น รายได้ที่สูงขึ้น และพฤติกรรมบริโภคที่เปลี่ยนไป

หนึ่งในปัจจัยขับเคลื่อนหลักของตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์ คือ ความต้องการที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ เช่น เนื้อสัตว์ ไช้ และผลิตภัณฑ์นม จากการเพิ่มขึ้นของประชากรและการขยายตัวของเขตเมือง ความนิยมของผู้บริโภคที่ชอบอาหารที่อุดมด้วยโปรตีนมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความต้องการอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพสูงมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ความก้าวหน้าในเทคโนโลยีอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำและการใช้สารเติมแต่งที่เป็นนวัตกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพและผลผลิตของสัตว์ยังเป็นอีกปัจจัยที่ช่วยผลักดันการเติบโตของตลาดอีกด้วย นอกจากนี้ นโยบายของภาครัฐที่สนับสนุนภาคการเกษตรและปศุสัตว์ รวมถึงความพยายามในการส่งเสริมการผลิตอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำภายในประเทศ ก็มีบทบาทสำคัญต่อการขยายตัวของตลาดดังกล่าวในฟิลิปปินส์

ทั้งนี้ ผู้ผลิตและผู้บริโภคให้ความสำคัญกับคุณภาพและความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น จึงทำให้อาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำระดับพรีเมียมจึงเป็นที่ต้องการในตลาด ซึ่งอาหารเหล่านี้มักประกอบด้วยสูตรเฉพาะที่ออกแบบมาเพื่อพัฒนาสุขภาพของสัตว์ โดยมีการผสมกรดอะมิโน แร่ธาตุ และวิตามินเพื่อเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการ อีกทั้งความตระหนักในเรื่องความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมยังส่งผลให้มีการนำแนวทางการเลี้ยงสัตว์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมาใช้ เช่น การเลือกใช้วัตถุดิบในการผลิตที่ช่วยลดของเสียต่อสิ่งแวดล้อม

อย่างไรก็ตาม แม้ตลาดจะมีแนวโน้มที่ดี แต่ตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์ยังคงเผชิญกับความท้าทายหลายประการ หนึ่งในปัญหาหลักคือการพึ่งพาวัตถุดิบนำเข้า เช่น ข้าวโพดและกากถั่วเหลือง ซึ่งทำให้ตลาดมีความเสี่ยงต่อความผันผวนของราคาในตลาดโลกและการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทาน อีกทั้งจากต้นทุนวัตถุดิบที่เพิ่มสูงขึ้นยังส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในการผลิตและความสามารถในการทำกำไรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ด้วย

3.2 ปัจจัยและแนวโน้มของตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำฟิลิปปินส์

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการผลิตปศุสัตว์

ภาคปศุสัตว์และสัตว์ปีกของฟิลิปปินส์กำลังเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยมีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและความยั่งยืนของการทำการเกษตร ส่งผลให้มีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นและเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับอุตสาหกรรมเนื้อสัตว์ของประเทศ การนำเทคโนโลยีการเกษตรแม่นยำ (Precision Farming) ระบบอัตโนมัติ และการใช้ข้อมูลผ่านเทคโนโลยีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในฟาร์มได้ช่วยเพิ่มผลผลิต ทำให้เกษตรกรสามารถขยายกิจการและดูแลสุขภาพสัตว์ได้ดียิ่งขึ้น เทคโนโลยีเหล่านี้ยังช่วยในการตรวจสอบสัตว์อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้สัตว์มีสุขภาพดีและผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์มีคุณภาพสูงขึ้นอีกด้วย และเป็นปัจจัยบวกต่อตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์ในอนาคต

การสนับสนุนจากรัฐบาลและการขยายตัวของตลาด

นโยบายของรัฐบาลเป็นอีกหนึ่งแรงสนับสนุนสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนอุตสาหกรรมปศุสัตว์และสัตว์ปีกของฟิลิปปินส์ โดยรัฐบาลมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความมั่นคงทางอาหารและการเกษตรอย่างยั่งยืน นโยบายเหล่านี้รวมถึงการส่งเสริมการลงทุนในด้านการผลิตอาหารสัตว์ การดูแลสุขภาพสัตว์ และโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งล้วนมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคส่วนดังกล่าว

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา กระทรวงเกษตรของฟิลิปปินส์ (Department of Agriculture : DA) ได้ดำเนินการเพื่อรับมือกับความท้าทาย เช่น โรคคอหิพัวต์แอฟริกาในสุกร (ASF) และไข้หวัดนกสายพันธุ์รุนแรง (HPAI) ซึ่งเคยส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่ออุตสาหกรรม โดยการจัดหาวัคซีนป้องกัน ASF การเพิ่มความเข้มงวดของมาตรการควบคุมชายแดน และการให้ความช่วยเหลือเกษตรกรในประเทศ เพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งหวังลดความเสี่ยงของโรคระบาดและสร้างเสถียรภาพในตลาด

นอกจากนี้ โครงการของกระทรวงเกษตรเริ่มเห็นผลในทางบวกมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมเริ่มฟื้นตัวและขยายตัวต่อเนื่อง ส่งผลดีต่อทั้งเศรษฐกิจและความมั่นคงทางอาหารของประเทศในระยะยาว อีกทั้งยังทำให้ความต้องการอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำเพิ่มสูงขึ้นอีกด้วย

3.3 ความเคลื่อนไหวด้านการลงทุนในตลาดที่สำคัญ

ตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์มีความเคลื่อนไหวทั้งในมิติของการควบรวมกิจการ การขยายธุรกิจ รวมถึงการไปลงทุนในต่างประเทศ เช่น ในเดือนกันยายน 2567 บริษัท Aboitiz Foods ของฟิลิปปินส์ ได้เปิดโรงงานผลิตอาหารสัตว์มูลค่า 45 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในจังหวัดลองอัน ประเทศเวียดนาม ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการดำเนินงานในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โรงงานแห่งใหม่นี้มีกำลังการผลิต 300,000 ตันต่อปี ช่วยสนับสนุนการผลิตอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำคุณภาพสูงเพื่อตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นในอุตสาหกรรมสัตว์ปีกและปศุสัตว์ การลงทุนของ Aboitiz สะท้อนถึงความมุ่งมั่นในการขยายตลาดเกษตรกรรม โดยเฉพาะในฟิลิปปินส์ซึ่งถือเป็นตลาดหลักของบริษัท นวัตกรรมเหล่านี้ยังช่วยทำให้เกิดแหล่งอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำคุณภาพสูงที่ส่งผลโดยตรงต่อภาคปศุสัตว์และสัตว์ปีก อีกทั้งยังสอดคล้องกับเป้าหมายของรัฐบาลฟิลิปปินส์ในการผลักดันความมั่นคงทางอาหารและการพึ่งพาตนเองในด้านโปรตีนจากสัตว์

ก่อนหน้านี้ในปี 2565 บริษัท ADM ซึ่งเป็นผู้จัดจำหน่ายอาหารสัตว์ระดับโลก ประกาศการเข้าซื้อกิจการโรงงานผลิตอาหารสัตว์ในฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นของบริษัท South Sunrays Milling Corporation การเข้าซื้อกิจการครั้งนี้ช่วยให้ ADM สามารถตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นของอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำ รวมถึงอาหารสัตว์เลี้ยงที่มีคุณค่าทางโภชนาการในฟิลิปปินส์ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ การเพิ่มกำลังการผลิตในภูมิภาคยังเปิดโอกาสให้บริษัทสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ สำหรับตลาดในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกต่อไปอีกด้วย

บริษัท San Miguel Food and Beverage Inc. ซึ่งเป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ของฟิลิปปินส์ ยังได้ประกาศแผนการลงทุนจำนวน 627.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในปี 2564 เพื่อขยายธุรกิจโรงงานผลิตอาหารสัตว์ทั่วประเทศในช่วงหลายปีข้างหน้า การขยายตัวดังกล่าวจะครอบคลุมการก่อสร้างโรงงานผลิตอาหารสัตว์ใหม่

ทั้งสิ้น 7 แห่ง โดยแต่ละแห่งมีมูลค่าการลงทุนประมาณ 50 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และมีศักยภาพการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น

3.4 การวิเคราะห์ส่วนย่อย (Segmentation) ของตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์

3.4.1 รูปแบบอาหารสัตว์เลี้ยง

อาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำแบบเม็ด (Pellet) มีการเติบโตเร็วที่สุด โดยความนิยมที่เพิ่มขึ้นของอาหารแบบเม็ดเกิดจากความสามารถในการย่อยอาหารแบบเม็ดของสัตว์ที่ดีกว่า ความสะดวกในการขนย้าย และการช่วยลดอัตราการสูญเสียของอาหาร นอกจากนี้ อาหารเม็ดยังมีองค์ประกอบของสารอาหารที่สม่ำเสมอ และมีประสิทธิภาพในการเพิ่มอัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อสัตว์ (Feed Conversion Ratio) ในปศุสัตว์และสัตว์ปีกด้วย

3.4.2 ประเภทสัตว์

อาหารสำหรับสัตว์ปีกกำลังเติบโตอย่างต่อเนื่องในตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์ เนื่องจากความต้องการบริโภคเนื้อไก่และไข่ที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้การเลี้ยงสัตว์ปีกขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทั้งในรูปแบบฟาร์มขนาดเล็กและระบบการผลิตเชิงพาณิชย์แบบครบวงจร ส่งผลให้ความต้องการอาหารสัตว์ปีกที่มีคุณภาพดีและราคาคุ้มค่าสูงขึ้นตามไปด้วย

อาหารสัตว์ปีกยังครองส่วนแบ่งตลาดสูงที่สุด เมื่อเทียบกับสัตว์อื่นๆ เช่น สุกร วัว เนื่องจากเนื้อไก่เป็นอาหารยอดนิยมของชาวฟิลิปปินส์ ด้วยราคาที่ย่อมเยาและสามารถนำมาปรุงอาหารได้หลากหลาย อีกทั้งสัตว์ปีกยังมีระยะเวลาเลี้ยงสั้นกว่าสุกรหรือวัว ทำให้ต้องใช้อาหารสัตว์ในปริมาณมากและบ่อยครั้ง ซึ่งเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนการเติบโตของอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำกลุ่มนี้

3.4.3 สารเติมแต่ง

Probiotics (แบคทีเรียในสภาพที่ยังมีชีวิต) เป็นสารเติมแต่งในอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำที่เติบโตเร็วที่สุดในตลาดของฟิลิปปินส์ เนื่องจากแนวโน้มการเลี้ยงสัตว์ที่ยั่งยืนและหลีกเลี่ยงการใช้ยาปฏิชีวนะ ส่งผลให้ความต้องการใช้ Probiotics เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดย Probiotics มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสุขภาพลำไส้ เสริมสร้างภูมิคุ้มกัน และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเลี้ยงสัตว์โดยรวม สารเติมแต่งชนิดนี้ได้รับความนิยมมากขึ้นเพราะเป็นวิธีธรรมชาติที่ช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตและลดความเสี่ยงของโรค ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มทั่วโลกในการลดการใช้ยาปฏิชีวนะในอุตสาหกรรมปศุสัตว์

4. ผู้เล่นในตลาดอาหารสัตว์ของฟิลิปปินส์

ตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์มีผู้เล่นรายใหญ่หลายรายที่ขับเคลื่อนนวัตกรรมและการเติบโตในอุตสาหกรรมนี้ บริษัทชั้นนำอย่าง San Miguel Corporation, Pilgrimage Foods Corporation และ Universal Robina Corporation เป็นที่บริษัทโดดเด่น โดยนำเสนอผลิตภัณฑ์อาหารที่หลากหลาย ซึ่งตอบสนองความต้องการทางโภชนาการของปศุสัตว์และสัตว์น้ำ ผู้นำตลาดเหล่านี้ให้ความสำคัญอย่างมากกับการวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำ โดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูง

เพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขัน นอกจากนี้ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ก็มีบทบาทสำคัญ โดยเฉพาะในตลาดระดับท้องถิ่น ทั้งนี้ ผู้เล่นในตลาดอาหารสัตว์ของฟิลิปปินส์ที่สำคัญ แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผู้เล่นสำคัญในตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์

บริษัท	โลโก้	รายละเอียด
San Miguel Foods		San Miguel Foods เป็นบริษัทในเครือของ San Miguel Corporation ซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มบริษัทที่ใหญ่ที่สุดในฟิลิปปินส์ บริษัทนี้เป็นผู้เล่นรายใหญ่ในอุตสาหกรรมอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำ โดยนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์หลากหลายชนิดเพื่อผลิตอาหารสำหรับสัตว์ปีก สุกร และปศุสัตว์อื่นๆ บริษัทมีเครือข่ายการจัดจำหน่ายที่แข็งแกร่งและความมุ่งมั่นในคุณภาพ San Miguel Foods จึงเป็นซัพพลายเออร์อาหารสัตว์ที่ได้รับความไว้วางใจในประเทศ
Universal Robina Corporation (URC)		Universal Robina Corporation (URC) เป็นบริษัทอาหารและเครื่องดื่มที่มีชื่อเสียงในฟิลิปปินส์ และกำลังขยายตัวในอุตสาหกรรมอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำอย่างต่อเนื่อง บริษัทนำเข้าวัตถุดิบ เช่น ข้าวโพด กากถั่วเหลือง และข้าวสาลี เพื่อนำมาผลิตอาหารสำหรับสัตว์ปีก สุกร และปศุสัตว์อื่นๆ นอกจากนี้ URC ให้ความสำคัญกับแนวทางการดำเนินธุรกิจที่ยั่งยืนและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ จึงเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญของตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์
Cargill Philippines		Cargill Philippines เป็นหนึ่งในผู้นำในอุตสาหกรรมอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์ โดยมีโรงงานผลิตกระจายอยู่ในหลายภูมิภาคทั่วประเทศ ผลิตภัณฑ์หลัก ได้แก่ อาหารสัตว์สำหรับสุกร สัตว์ปีก สัตว์น้ำ รวมถึงหัวอาหาร โดยมีกำลังการผลิตรวมในฟิลิปปินส์หลายแสนตันต่อปี และมีโรงงานหลายแห่ง เช่น

บริษัท	โลโก้	รายละเอียด
		Pulilan, Bulacan: โรงงานหลักตั้งอยู่บนพื้นที่ 4 เฮกตาร์ ประกอบด้วย 2 โรงงานย่อย (Pulilan 1 และ 2) ที่มีกำลังการผลิตอาหารสัตว์หลายชนิดรวมถึง 144,000 ตันต่อปี Baliuag, Bulacan: โรงงานแห่งนี้เน้นการผลิตอาหารสัตว์ปีกในรูปแบบเม็ดและแตกเม็ด (pellet and crumble) โดยเฉพาะสำหรับผลิตภัณฑ์ของบริษัท C-Joy ซึ่งเป็นซัพพลายเออร์ของร้านอาหารฟาสต์ฟู้ดรายใหญ่อย่าง Jollibee โดยโรงงานนี้มีความสามารถในการผลิต 8,000-10,000 ตัน ต่อเดือน Villasis, Pangasinan: ดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2538 ผลิตอาหารสำหรับสุกร สัตว์ปีก และสัตว์น้ำ ด้วยกำลังการผลิตประมาณ 7,000 - 8,000 ตัน ต่อเดือน Villanueva, Misamis Oriental: โรงงานในเขตมินดาเนาแห่งนี้มีความสามารถผลิตได้ถึง 96,000 ตันต่อปี สำหรับอาหารสุกรและสัตว์ปีก รวมถึงเบสมิกซ์และหัวอาหาร Davao City (Toll Milling): ดำเนินการร่วมกับโรงงานของ Anas Breeders and Farms Inc. โดยมีความสามารถในการผลิต 5,000 ตันต่อปี และอยู่ระหว่างการขยายกำลังการผลิตเป็น 15,000 ตันต่อเดือนเพื่อรองรับความต้องการในภูมิภาคมินดาเนา
Archer Daniels Midland Company (ADM)		บริษัท ADM Philippines เริ่มดำเนินธุรกิจในปี 2532 และได้เติบโตขึ้นเป็นหนึ่งในผู้นำด้านการนำเข้า ส่งออก และจัดจำหน่ายสินค้าเกษตร วิตามิน ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร รสแต่งกลิ่น สารให้ความหวาน และส่วนผสมเฉพาะทาง

บริษัท	โลโก้	รายละเอียด
		ทั้งในอุตสาหกรรมอาหารและอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำ นอกจากนี้ ADM ยังมีบริษัทย่อยคือ ADM Animal Nutrition ซึ่งเป็นผู้นำระดับโลกในการจัดหากรดอะมิโน สารเติมแต่งอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำ ส่วนผสมอาหารเฉพาะทาง พรีเม็กซ์ สูตรเฉพาะ รวมถึงอาหารสัตว์สำเร็จรูปสำหรับตลาดสัตว์เศรษฐกิจ สัตว์น้ำ และสัตว์เลี้ยง ADM มีโรงงานการผลิตตั้งอยู่ใน South Cotabato, Cebu, และ Bulacan ซึ่งช่วยสนับสนุนการเติบโตของลูกค้าในภูมิภาคฟิลิปปินส์ ด้วยผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายครอบคลุมทั้งอาหารสัตว์เลี้ยง อาหารสัตว์น้ำ อาหารสัตว์สำเร็จรูป และพรีเม็กซ์สูตรเฉพาะที่ทันสมัยและได้มาตรฐานระดับสากล
Charoen Pokphand Foods Public Company Limited		บริษัทสหราชอาณาจักรซึ่งผลิตอาหารสัตว์สำหรับสุกร ไก่ เป็ด กุ้ง และปลา ทั้งในรูปแบบอาหารเข้มข้นและอาหารสำเร็จรูป โดยมีผลิตภัณฑ์ทั้งแบบผงและแบบเม็ด บริษัทให้ความสำคัญกับกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพและขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนเกษตรกรรวมเชิงพาณิชย์ในประเทศฟิลิปปินส์และตลาดต่างประเทศ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ของบริษัทเริ่มต้นจากการคัดเลือกวัตถุดิบคุณภาพสูง ซึ่งผ่านการวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO/IEC 17025 ข้อมูลการผลิตถูกรวบรวมและจัดการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถปรับสูตรอาหารให้เหมาะสมกับสายพันธุ์และช่วงวัยของสัตว์แต่ละชนิด พร้อมทั้งรับประกันความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์

บริษัท	โลโก้	รายละเอียด
Premium Feeds Corporation		Premium Feeds Corporation เป็นบริษัทสัญชาติฟิลิปปินส์ที่มีความเชี่ยวชาญในการผลิตอาหารสำหรับสุกรและสัตว์ปีก โดยเริ่มก่อตั้งขึ้นในเดือนกรกฎาคม 2523 ที่เมือง Malabon โดยในระยะแรกบริษัทผลิตอาหารสัตว์เพื่อใช้ในฟาร์มของตนเองและจำหน่ายให้กับฟาร์มในพื้นที่ใกล้เคียง ปัจจุบัน Premium Feeds ได้ขยายสายผลิตภัณฑ์ให้ครอบคลุมอาหารสัตว์สำหรับสุกรและสัตว์ปีกหลากหลายสายพันธุ์ พร้อมทั้งขยายเครือข่ายการจัดจำหน่ายครอบคลุมภูมิภาค Luzon และบางส่วนของ Visayas แสดงถึงการเติบโตอย่างต่อเนื่องของบริษัทในอุตสาหกรรมอาหารปศุสัตว์
De Heus Voeders BV		De Heus Animal Nutrition เป็นผู้ผลิตอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำระดับนานาชาติจากเนเธอร์แลนด์ ที่มีผลิตภัณฑ์ครบวงจร ได้แก่ อาหารสัตว์สำเร็จรูป พรีเม็กซ์ หัวอาหาร และผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์เฉพาะทาง ลูกค้ำของบริษัทครอบคลุมทั้งเกษตรกรรายย่อย รายใหญ่ กลุ่มฟาร์มแบบครบวงจร รวมถึงตัวแทนจำหน่าย บริษัทยังมุ่งเน้นการพัฒนาแนวทางโภชนาการที่ช่วยส่งเสริมสุขภาพสัตว์และประสิทธิภาพการผลิตอย่างสูงสุด ครอบคลุมสัตว์ปีก สุกร สัตว์เคี้ยวเอื้อง และสัตว์น้ำ เพื่อให้ลูกค้าสามารถให้อาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำได้อย่างมีคุณภาพทุกวัน
General Milling Corporation		General Milling Corporation เป็นหนึ่งในบริษัทผู้ผลิตอาหาร และอาหารปศุสัตว์แบบครบวงจรรายใหญ่ของฟิลิปปินส์ โดยตลอดเวลาที่ผ่านมา บริษัทสามารถปรับตัวให้

บริษัท	โลโก้	รายละเอียด
		สอดคล้องกับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงของผู้บริโภค ส่งผลให้ธุรกิจมีความมั่นคงและเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยลงทุนในศูนย์วิจัยและพัฒนาที่ทันสมัย พร้อมห้องปฏิบัติการทดสอบผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญคอยสนับสนุนการสร้างสรรค์ และพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ
Leong Hup (Philippines), Inc.		Leong Hup (Philippines), Inc. เป็นบริษัทในเครือของ Leong Hup International บริษัทสัญชาติมาเลเซีย โดยจดทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ของฟิลิปปินส์ (SEC) เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2558 บริษัทดำเนินธุรกิจหลักในด้านการผลิตอาหารสัตว์ การเพาะเลี้ยงลูกไก่เนื้อ การจำหน่ายไก่เนื้อมีชีวิต และธุรกิจร้านอาหารบริการด่วน (Quick-Service Restaurants) โดยเริ่มดำเนินกิจการในฟิลิปปินส์จากการจัดตั้งฟาร์มพ่อแม่พันธุ์และโรงฟักในเมือง San Vicente และจังหวัด Nueva Ecija นอกจากนี้ บริษัทได้ก่อสร้างฟาร์มไก่เนื้อแห่งใหม่ในภูมิภาค Central Luzon ซึ่งสามารถรองรับไก่เนื้อได้สูงถึง 2 ล้านตัวต่อปี โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของปี 2563 อีกทั้งยังได้ก่อสร้างโรงงานผลิตอาหารสัตว์แห่งแรก ซึ่งมีขีดความสามารถในการผลิต 240,000 ตันต่อปี และได้เริ่มเดินสายการผลิตตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของปี 2564

5. แบรินด์สำคัญและตัวอย่างราคาสินค้า

ฟิลิปปินส์มีแบรนด์สินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำอยู่หลายแบรนด์ ซึ่งแต่ละแบรนด์มีหลายขนาดและหลายราคา โดยแบรนด์สำคัญและตัวอย่างราคาสินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์ แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แบนด์สำคัญและตัวอย่างราคาสินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์

สินค้า	รูปภาพ	ราคา (เปโซ)
อาหารไก่ B-MEG Integra 3000 Plus Mixed and Grains 25KG		1,150
อาหารไก่ B-MEG Integra 4000 - 25KG Chicken Feeds - with Immuno-Boosters		1,145
อาหารไก่ Pilmico feeds Poultry Solutions		1,495
อาหารหมู Pigrolac Vital Hog Grower Feeds - 50KG		4,388
อาหารหมู Uno+ Premium Grower Pellet - 50KG		4,415
อาหารปลา pre starter TATEH Aquafeeds Surfer pellet 1 sack for Tilapia, Hito, Bangus, Koi 20 KG		1,550
Finisher TATEH Aquafeeds surfer -1 sack Tilapia, Hito, Bangus, Koi Good for any Tropical Fish 25 KG		1,550

สินค้า	รูปภาพ	ราคา (เปโซ)
PO4 -TATEH Vannamei Grower Vannamin pellet 1 sack Sinking pellet for Fish and Shrimp 25 KG		2,300

ที่มา : Lazada Philippines

6. งานแสดงสินค้าสำคัญของสินค้าอาหารปศุสัตว์และอาหารสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์

งานแสดงสินค้า Livestock Philippines ซึ่งเป็นงานแสดงสินค้าที่จัดคู่ขนานกับงานแสดงสินค้า Aquaculture Philippines ถือเป็นหนึ่งในงานแสดงสินค้า B2B ที่สำคัญที่สุดของอุตสาหกรรมปศุสัตว์ อาหารสัตว์ และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์ ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำร่วมกันทุกปี โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมการเติบโตของภาคเกษตรกรรมผ่านการเชื่อมโยงผู้ผลิต ซัพพลายเออร์ และผู้มีอำนาจตัดสินใจในวงการจากทั่วโลก ภายในงานมีการจัดแสดงนวัตกรรมล่าสุดจากทั้งในและต่างประเทศ พร้อมกิจกรรมสัมมนาและเวทีวิชาการที่เปิดให้เข้าร่วมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ รายละเอียดของงานดังกล่าว แสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 รายละเอียดของงานแสดงสินค้า Livestock Philippines และ Aquaculture Philippines

หัวข้อ	รายละเอียด
ชื่องาน	Livestock Philippines และ Aquaculture Philippines
จัดขึ้นเมื่อ	เดือนพฤษภาคม - มิถุนายนของทุกปี
สถานที่จัดงาน	ศูนย์ประชุม World Trade Center Metro Manila, Pasay City ประเทศฟิลิปปินส์
จำนวนบริษัทร่วมแสดงสินค้า	ประมาณ 280 บริษัท
จำนวนประเทศ/ภูมิภาคที่เข้าร่วม	มากกว่า 30 ประเทศ/ภูมิภาค
ประเทศที่เข้าร่วมบางส่วน	ออสเตรเลีย เบลเยียม บัลแกเรีย แคนาดา จีน เดนมาร์ก อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมนี ฮังการี อินเดีย อินโดนีเซีย อิสราเอล อิตาลี ญี่ปุ่น มาเลเซีย นิวซีแลนด์ ฟิลิปปินส์ โปแลนด์ รัสเซีย เซอร์เบีย สิงคโปร์ เกาหลีใต้ สเปน สวีเดน ไต้หวัน ไทย เนเธอร์แลนด์ ตุรกี เวียดนาม สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา เป็นต้น
ลักษณะงาน	งานแสดงสินค้าเชิงธุรกิจ (B2B) สำหรับอุตสาหกรรมปศุสัตว์ สัตว์ปีก สัตว์น้ำ อาหารสัตว์ และเนื้อสัตว์
กิจกรรมภายในงาน	- การแสดงสินค้าและนวัตกรรมระดับนานาชาติ - การประชุมทางวิชาการและสัมมนาเชิงเทคนิค - การสร้างเครือข่ายทางธุรกิจระดับภูมิภาค

7. ขั้นตอนและกฎระเบียบของการนำเข้าสินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์

ในการนำเข้าสินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์ จะต้องมีการดำเนินการต่างๆ สำหรับผู้ประกอบการไทย ดังนี้

1) แต่งตั้งผู้นำเข้าในฟิลิปปินส์ที่จดทะเบียนถูกต้อง

ผู้ส่งออกไทยต้องมีพันธมิตรหรือคู่ค้าทางธุรกิจในประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งต้องเป็นผู้นำเข้าที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ (License to Operate – LTO) จากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (FDA) ของฟิลิปปินส์ และต้องจดทะเบียนกับ Bureau of Animal Industry (BAI) หรือ Bureau of Fisheries and Aquatic Resources (BFAR) เพื่อให้สามารถนำเข้าและจัดจำหน่ายอาหารสัตว์ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย

2) ลงทะเบียนสินค้าอาหารสัตว์แต่ละรายการ

ก่อนนำเข้าสินค้าอาหารสัตว์ทุกชนิด ต้องดำเนินการลงทะเบียนกับ BAI โดยผู้นำเข้าต้องยื่นข้อมูลสำคัญของผลิตภัณฑ์ เช่น ส่วนประกอบ จุดประสงค์การใช้งาน ข้อมูลฉลาก และความปลอดภัย หากผ่านการพิจารณา BAI จะออกใบรับรองการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ (Certificate of Feed Product Registration) ซึ่งจำเป็นต่อการนำเข้าและการจำหน่ายในประเทศ

รายการเอกสารที่ใช้ในการลงทะเบียนมีดังนี้:

1. หนังสือรับรองชื่อแบรนด์ (Brand Name Clearance) (สำหรับสินค้าที่มีแบรนด์)
2. Certificate of Free Sale

3. หนังสือรับรองการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดีในการผลิต (GMP) จากประเทศต้นทาง (ถ้ามี)
4. การรับรองจากสถานเอกอัครราชทูต/กงสุลฟิลิปปินส์ ณ ประเทศไทย (สำหรับเอกสารข้อ 2 และ 3)
5. ใบรับรองสุขภาพสัตว์หรือใบรับรองพืช (Phytosanitary Certificate) จากหน่วยงานภาครัฐของไทย
6. สัญญาการจัดจำหน่ายระหว่างผู้นำเข้าในฟิลิปปินส์กับผู้ส่งออกไทย
7. รายละเอียดทางเทคนิคของผลิตภัณฑ์
8. ขั้นตอนการผลิต / แผนผังการผลิต
9. ใบรับรองผลการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ (Certificate of Analysis)
10. ตัวอย่างฉลากสินค้าหรือร่างฉลากที่จะใช้จริง
11. ตัวอย่างสินค้าขนาดอย่างน้อย 250 กรัมต่อผลิตภัณฑ์

3) ขอใบอนุญาตนำเข้า SPS (Sanitary and Phytosanitary Import Clearance – SPS-IC)

ผู้นำเข้าต้องยื่นขอใบอนุญาต SPS-IC กับ BAI สำหรับสินค้าแต่ละล็อต โดยต้องแนบรายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ แหล่งที่มา และกระบวนการผลิต เพื่อให้ BAI ตรวจสอบว่าผลิตภัณฑ์เป็นไปตามมาตรฐานด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยพืชและสัตว์ก่อนอนุมัติการนำเข้า

4) ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการติดฉลาก

อาหารสัตว์ที่นำเข้ามาต้องมีฉลากระบุข้อมูลที่ชัดเจน ดังต่อไปนี้

- น้ำหนักสุทธิ
- ชื่อแบรนด์
- ชื่อผลิตภัณฑ์
- ชื่อและที่อยู่ของผู้ผลิตหรือผู้จัดจำหน่าย
- ค่าขั้นต่ำของโปรตีนดิบ (ยกเว้นส่วนผสมแร่ธาตุ)
- ค่าขั้นต่ำของไขมัน (ยกเว้นส่วนผสมแร่ธาตุ)
- ค่าสูงสุดของเส้นใย (ยกเว้นส่วนผสมแร่ธาตุ)
- ค่าความชื้นสูงสุด
- หมายเลขทะเบียนของผู้นำเข้า

สำหรับอาหารสัตว์ที่เป็นการผสมสูตร จะต้องระบุวัตถุประสงค์ทางโภชนาการ และรายการส่วนผสม ที่ใช้ทั้งหมด

5) จัดเตรียมเอกสารประกอบการนำเข้า

เอกสารที่ใช้ในกระบวนการศุลกากร สำหรับการนำเข้าสินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์เลี้ยงมีดังนี้

- ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading)
- ใบแจ้งหนี้การค้า (Commercial Invoice)
- รายการบรรจุสินค้า (Packing List)
- ใบรับรองการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์

- ใบอนุญาตประกอบกิจการจาก FDA (LTO)
- รายงานผลการวิเคราะห์จากห้องปฏิบัติการอิสระในประเทศต้นทาง
- เอกสารอื่นๆ ตามที่รัฐบาลกำหนด

8. อัตราภาษีนำเข้าสินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์

ประเทศไทยนับว่ามีข้อได้เปรียบเชิงภาษีสำหรับสินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำ เนื่องจากอยู่ภายใต้ ATIGA (ASEAN Trade in Goods Agreement) หรือความตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน ในขณะที่ประเทศที่ไม่มีข้อตกลงทางการค้าจะต้องเสียภาษีในอัตรา Most Favored Nation (MFN) ซึ่งอาจสูงถึงร้อยละ 35 ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 อัตราภาษีนำเข้าสินค้าอาหารปศุสัตว์และอาหารสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์

HS Code	สินค้า	อัตราภาษีภายใต้ ATIGA (ร้อยละ)	อัตราภาษี ภายใต้ MFN (ร้อยละ)
2309.90.11	อาหารสัตว์สำเร็จรูปชนิดที่ใช้สำหรับสัตว์ปีก	0 (RVC(40) or CTH)*	35
2309.90.12	อาหารสัตว์สำเร็จรูปชนิดที่ใช้สำหรับสุกร	0 (RVC(40) or CTH)*	35
2309.90.13	อาหารสัตว์สำเร็จรูปชนิดที่ใช้สำหรับกึ่ง	0 (RVC(40) or CTH)*	0
2309.90.14	อาหารสัตว์สำเร็จรูปชนิดที่ใช้สำหรับลิง	0 (RVC(40) or CTH)*	3

** Regional Value Content of 40% หรือ Change in Tariff Heading

ที่มา : Philippine Tariff Finder

9. สถิตินำเข้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์

สถิตินำเข้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์ แสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สถิติการนำเข้าสินค้าประเภทอาหารสัตว์ที่เป็นอาหารผสมหรืออาหารสำเร็จรูปอื่นๆ ยกเว้นอาหารสุนัขหรือแมวที่บรรจุเพื่อจำหน่ายปลีก (รหัสสินค้า 230990) ของฟิลิปปินส์ในปี 2565 - 2567 (เหรียญสหรัฐ)

อันดับ	ประเทศ	มูลค่า (เหรียญสหรัฐ)			ส่วนแบ่งตลาด (ร้อยละ)	ร้อยละ การเปลี่ยนแปลง
		2565	2566	2567	2567	2567
	โลก	301,550,522	237,462,031	269,322,968	100.00	13.42
1	สหรัฐอเมริกา	48,204,098	36,515,708	51,071,556	18.96	39.86

อันดับ	ประเทศ	มูลค่า (เหรียญสหรัฐฯ)			ส่วนแบ่งตลาด (ร้อยละ)	ร้อยละ การเปลี่ยนแปลง
		2565	2566	2567	2567	2567
2	จีน	71,009,770	48,862,361	46,790,693	17.37	-4.24
3	สิงคโปร์	23,861,515	21,929,483	28,531,446	10.59	30.11
4	เวียดนาม	33,839,238	33,051,011	27,501,238	10.21	-16.79
5	เนเธอร์แลนด์	16,758,999	13,026,414	15,621,103	5.80	19.92
6	สเปน	10,236,443	11,058,475	11,418,984	4.24	3.26
7	ไทย	15,169,112	10,802,127	11,019,340	4.09	2.01

ที่มา : Global Trade Atlas

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า มูลค่าการนำเข้ารวมของสินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์ในปี 2567 อยู่ที่ประมาณ 269.3 ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 13.42 ประเทศคู่ค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา จีน และสิงคโปร์ โดยสหรัฐอเมริกามีส่วนแบ่งตลาดสูงสุดที่ร้อยละ 18.96 และมีอัตราการเติบโตสูงถึงร้อยละ 39.86 ซึ่งแสดงถึงบทบาทผู้นำตลาดอย่างชัดเจน

ในส่วนของไทยนั้น แม้จะอยู่อันดับที่ 7 ในปี 2567 แต่ยังคงรักษาระดับการส่งออกได้อย่างต่อเนื่อง โดยมีมูลค่าส่งออกไปฟิลิปปินส์ 11.03 ล้านเหรียญสหรัฐฯ คิดเป็นส่วนแบ่งตลาดตลาดร้อยละ 4.09 และเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 2.01 ซึ่งสะท้อนถึงศักยภาพและความเชื่อมั่นของตลาดฟิลิปปินส์ที่มีต่อสินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของไทย

10. สรุปศักยภาพของตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์ และการวิเคราะห์กลยุทธ์สำหรับผู้ประกอบการไทย

ตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์เป็นตลาดที่มีศักยภาพสูงและยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยมีแรงขับเคลื่อนหลักจากการเพิ่มขึ้นของประชากร รายได้เฉลี่ยต่อหัวที่สูงขึ้น และความนิยมในการบริโภคโปรตีนจากสัตว์ ซึ่งส่งผลให้เกิดความต้องการผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ ไช่ นม และปลาในปริมาณมากขึ้น ความต้องการที่เพิ่มขึ้นนี้ส่งผลโดยตรงต่อการขยายตัวของตลาดอาหารสัตว์ โดยเฉพาะในกลุ่มสัตว์ปีก สุกร และสัตว์น้ำ ซึ่งครองสัดส่วนสำคัญของภาคการเกษตรฟิลิปปินส์

ปัจจัยหนึ่งที่สะท้อนถึงความน่าสนใจของตลาดนี้คือการที่ฟิลิปปินส์ยังคงพึ่งพาการนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ในระดับสูง ทำให้เกิดโอกาสสำหรับผู้ส่งออกต่างชาติเข้ามามีบทบาทมากขึ้น แม้จะมีความท้าทายจากต้นทุนวัตถุดิบและความผันผวนของราคาในตลาดโลก แต่รัฐบาลฟิลิปปินส์ได้ดำเนินนโยบายสนับสนุนภาคปศุสัตว์และอาหารสัตว์อย่างต่อเนื่อง เช่น การลงทุนด้านเทคโนโลยีการผลิต การพัฒนาระบบสุขภาพสัตว์ และการส่งเสริมการผลิตภายในประเทศ ซึ่งช่วยเพิ่มความมั่นคงของตลาดและสร้างโอกาสทางธุรกิจในระยะยาว

สำหรับผู้ประกอบการไทย ตลาดฟิลิปปินส์ถือเป็นตลาดเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง เนื่องจากไทยมีความได้เปรียบด้านคุณภาพการผลิตที่ได้มาตรฐานสากล ราคาที่แข่งขันได้ และความร่วมมือทางการค้าภายใต้กรอบความตกลงอาเซียน (ATIGA) ที่ให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีนำเข้าในอัตราร้อยละ 0 นอกจากนี้ อัตราการเข้าถึงอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำคุณภาพสูงของผู้ผลิตในฟิลิปปินส์ยังค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับความต้องการ ทำให้ผลิตภัณฑ์จากไทยสามารถตอบโจทย์ทั้งในเชิงคุณภาพและความหลากหลาย เช่น ผลิตภัณฑ์สูตรเฉพาะ ผลิตภัณฑ์ที่มีสารเสริมสุขภาพอย่างโปรไบโอติกส์ และผลิตภัณฑ์ที่ปลอดภัยจากสารเร่งโต

ทั้งนี้ สามารถสรุป SWOT ของผู้ประกอบการสินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำไทยในฟิลิปปินส์ได้ดังแสดงในตารางที่ 6

จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
1. ประเทศไทยมีประสบการณ์และเทคโนโลยีการผลิตอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำที่ได้มาตรฐานระดับสากล 2. แบรนด์ไทยบางรายมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักในตลาดอาเซียน 3. ราคาสินค้าแข่งขันได้เมื่อเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว 4. มีการรับรองคุณภาพ เช่น GMP ISO HACCP และการวิจัยด้านโภชนาการสัตว์และสัตว์น้ำ	1. ผู้ประกอบการไทยยังเข้าใจตลาดฟิลิปปินส์ค่อนข้างน้อย 2. ช่องทางและเครือข่ายในการจัดจำหน่ายของผู้ประกอบการไทยในฟิลิปปินส์ยังไม่กว้างขวางมากนัก
โอกาส (O)	ความเสี่ยง (T)
1. ฟิลิปปินส์มีความต้องการเพิ่มขึ้นสำหรับเนื้อสัตว์และปลาที่คุณภาพดี ส่งผลให้ความต้องการอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำสูงขึ้น 2. การเติบโตของภาคปศุสัตว์และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในฟิลิปปินส์ 3. ความสนใจในสินค้าต่างประเทศที่มีคุณภาพและความปลอดภัยสูง 4. การใช้ e-commerce และ marketplace (เช่น Shopee, Lazada) เป็นช่องทางจำหน่ายใหม่ 5. ไทยมีสิทธิประโยชน์ในด้านอัตราภาษี ซึ่งทำให้ต้นทุนต่ำกว่าคู่แข่ง	1. การแข่งขันจากแบรนด์ท้องถิ่นและจีนที่มีต้นทุนต่ำ 2. กฎระเบียบการนำเข้าและภาษีศุลกากรของฟิลิปปินส์ที่ค่อนข้างมีความซับซ้อน 3. ความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจและปัจจัยภายนอก เช่น ค่าเงิน น้ำมัน 4. ความเสี่ยงด้านโรคระบาดในสัตว์ (ASF โรคกู่ ฯลฯ) ที่ทำให้ความต้องการผันผวน

ตารางที่ 6 SWOT ของผู้ประกอบการสินค้าอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำไทยในฟิลิปปินส์

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก รวมถึงศักยภาพและลักษณะตลาดอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำของฟิลิปปินส์ จึงสามารถสรุปกลยุทธ์ของส่วนประสมทางการตลาด (4P) ที่ผู้ประกอบการไทยควรใช้ในตลาดฟิลิปปินส์ ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 กลยุทธ์ของส่วนประสมทางการตลาด (4P) ที่ผู้ประกอบการอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำไทยควรใช้ในตลาดฟิลิปปินส์

ส่วนประสมทางการตลาด	กลยุทธ์
ผลิตภัณฑ์ (Product)	กลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์ควรมุ่งเน้นการพัฒนาอาหารปศุสัตว์และสัตว์น้ำที่ตอบสนองความต้องการของตลาดฟิลิปปินส์โดยเฉพาะ เช่น อาหารสำหรับไก่ไข่ หมู ปลานิล ปลาทะเล และกุ้ง ซึ่งเป็นสัตว์เศรษฐกิจหลักของประเทศ ผู้ประกอบการไทยควรนำเสนอสินค้าหลากหลายรูปแบบ ทั้งแบบ Complete Feed ที่สะดวกต่อการใช้งาน และ Concentrated Feed ที่ช่วยลดต้นทุนในระยะยาว จุดขายสำคัญควรเน้นด้านคุณภาพ โภชนาการ ครบถ้วน และมาตรฐานความปลอดภัยทางอาหาร เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพสินค้าไทย อีกทั้งยังควรเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้บริโภคด้วยผลิตภัณฑ์ที่ปลอดจากสารเร่งโต หรือผลิตจากวัตถุดิบยั่งยืน เพื่อรองรับกระแสการผลิตที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพสัตว์และสัตว์น้ำ ซึ่งกำลังได้รับความนิยมมากขึ้นในหมู่เกษตรกรรุ่นใหม่
ราคา (Price)	ผู้ประกอบการไทยควรกำหนดราคาที่สามารถแข่งขันได้เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ผลิตในประเทศและแบรนด์จากจีน โดยเฉพาะในกลุ่มลูกค้าที่มีความอ่อนไหวต่อราคา เช่น ฟาร์มขนาดเล็กหรือเกษตรกรรายย่อย การเสนอราคาพิเศษสำหรับลูกค้าที่สั่งซื้อเป็นประจำ หรือในปริมาณมาก เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถรักษฐานลูกค้าเดิมและขยายฐานลูกค้าใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การพิจารณาระบบแบ่งชำระหรือเครดิตสำหรับตัวแทนจำหน่าย หรือฟาร์มขนาดกลางยังเป็นอีกแนวทางที่ช่วยเพิ่มความยืดหยุ่นด้านการเงิน และกระตุ้นการสั่งซื้อ ทั้งนี้ การคำนวณต้นทุนการนำเข้าต้องมีความรอบคอบเพื่อให้สามารถรักษากำไรและยังคงความสามารถในการแข่งขันในตลาดได้อย่างยั่งยืน
การจัดจำหน่าย (Place)	กลยุทธ์ด้านช่องทางจัดจำหน่ายควรให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายผ่านตัวแทนจำหน่ายท้องถิ่นที่มีความรู้ความเข้าใจในตลาดและสามารถเข้าถึงเกษตรกรในแต่ละภูมิภาคได้โดยตรง ผู้ประกอบการควรขยายช่องทางออนไลน์โดยการวางจำหน่ายสินค้าบนแพลตฟอร์มยอดนิยมในฟิลิปปินส์ เช่น Shopee Lazada และ Facebook Marketplace ซึ่งเป็นช่องทางที่เกษตรกรใช้จริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ การตั้งคลังสินค้าหรือจุดกระจายสินค้าในเมืองใหญ่ เช่น มะนิลา เซบู และดาเวา จะช่วยลดระยะเวลาในการจัดส่ง และเพิ่มความสะดวกให้กับผู้ซื้อ รวมถึงการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าด้าน

ส่วนประสมทางการตลาด	กลยุทธ์
	เกษตรกรหรือปศุสัตว์ในประเทศก็เป็นช่องทางที่ดีในการหาพันธมิตรธุรกิจ สร้างความน่าเชื่อถือ และเปิดตลาดใหม่
การส่งเสริมการขาย (Promotion)	ในด้านการส่งเสริมการขาย ควรเน้นกิจกรรมที่สามารถกระตุ้นการทดลองใช้ และสร้างการรับรู้ในตลาดเป้าหมาย เช่น การจัดโปรโมชั่นช่วงเปิดตัว แจกสินค้าทดลอง หรือส่วนลดสำหรับการสั่งซื้อครั้งแรก การสื่อสารจุดขายควรทำผ่านช่องทางออนไลน์ที่เกษตรกรนิยมใช้ โดยเฉพาะ Facebook และ YouTube ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากในกลุ่มผู้ใช้งานในชนบท การร่วมมือกับองค์กรเกษตรหรือวิทยาลัยเกษตรในการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโภชนาการสัตว์และสัตว์น้ำ จะช่วยเพิ่มความเข้าใจของผู้ใช้งานและส่งเสริมภาพลักษณ์แบรนด์ไทยในฐานะผู้นำความรู้และนวัตกรรม นอกจากนี้ การทำกิจกรรม CSR เช่น การสนับสนุนโครงการเลี้ยงสัตว์ในชุมชนหรือช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย ก็จะช่วยสร้างความผูกพันระยะยาวกับลูกค้าและเสริมสร้างแบรนด์ให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชนอย่างแท้จริง

แหล่งที่มา

<https://www.cargill.ph/en/locations>

<https://leonghup.listedcompany.com/subsidiaries.html>

<https://www.adm.com/en-us/about-adm/locations/asia-pacific/>

<https://www.cpf-phil.com/agro/feeds-business/>

<https://premiumfeeds.com.ph/our-company/>

<https://asb.edu.my/wp-content/uploads/2025/02/BCS010-Agriculture-in-the-Phillippines.pdf>

<https://www.bai.gov.ph/afvdbcd-services#>

<https://www.imarcgroup.com/philippines-livestock-poultry-market.>

<https://www.6wresearch.com/industry-report/philippines-animal-feed-market-2020-2026>

<https://www.livestockphilippines.com/wp-content/uploads/2023/01/Livestock-Philippines-2023.pdf>

<https://businessregistrationphilippines.com/how-get-fda-lto-bai-animal-feeds>

https://lawphil.net/statutes/repacts/ra1956/ra_1556_1956.html

รายงาน Grain and Feed Annual จาก USDA

Livestock and Poultry Quarterly Bulletin Volume 3 No. 1 , January – March 2025, Philippine Statistics Authority

Volume of Production of Agriculture and Fisheries October to December 2024 and January to December 2024, Philippine Statistics Authority

<https://www.expertmarketresearch.com/reports/philippines-animal-feed-market>